

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΦΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 94

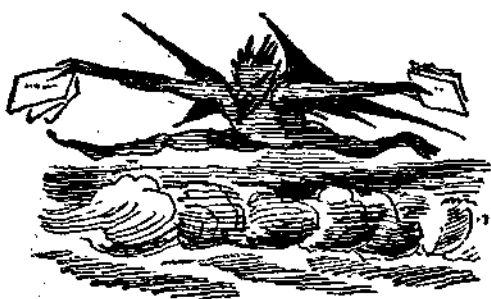
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΡΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαί 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 30 Νοεμβρίου 1880.

Τὸ πολιτικὸν δράμα: Les fourberies de Scapin ἐφθασεν ἤδη εἰς σημεῖον περιπλοκῆς, τῆς ὁποίας καὶ οἱ ἐπιτηδειότεροι τῶν κωμικῶν συγγραφέων δὲν δύνανται νὰ μνητεύσῃσι τὴν λύσιν. Ἐλέγομεν ἐν προλήθοντι φύλλῳ, ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ βασιλείου εἶναι ζήτημα ἀλληλοδικδύχου ἀπάτης μεταξύ Εὐρώπης καὶ Ἑλλάδος, ἀλλ' ἤδη ἡ κωμωδία περιεπλάκη, ὡς συμβαίνει ὅτε αἱ κωμωδία πλησιάζουσιν εἰς τὴν λύσιν των. Ἴδου περίπου ἡ θέσις τῶν πραγμάτων, ἢ τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος ὡς εἰσι σήμερον διατεθειμένα:

ΤΟΥΡΚΙΑ, γηραιά τουρκοβυζαντινὴ δέσποινα, χρεοκοπημένη, γτιασιδωμένη, τσακισμένη, πλήρης καταβλήτου γερωντικῆς ἐπιμονῆς, ἣτις δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι τινὲς δέσποινα εὐρωπαϊκῆ πλούσιαι δύνανται διὰ μονοκονδυλίας νὰ τῆ ἀφαιρέσωσιν ἰδιοκτησίας ἀρπυγμένας, διὰ νὰ τὰς χαρίσωσιν εἰς μικρὰν φιλάρεσκον αὐτῆς γείτονα, ἀρτίως προχρηθεῖσαν εἰς τὸν μεγάλον κόσμον.

ΕΛΛΑΣ, νεκρά παρvenue, ἀνάγει τὸ γένος τῆς εἰς τὸν Δία, καὶ καταλέγει μεταξύ τῶν κατ' εὐθείαν γρκαμῆν πρόγονων τῆς τὸν Ἀπόλλωνα, τὸν Ὅμηρον, τὸν Περικλέα,

τὸν Γαληνόν, τὸν θεμελιωτὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνον τὸν Μέγαν, τὸν Βασίλειον τὸν Μακεδόνα, καὶ τὸν τελευταῖον τοῦ Βυζαντίου Αὐτοκράτορα Παλαιολόγον. Ἐπῆρε οἰκόσημον χρώματος κυανολεύκου μὲ στέμμα βασιλικόν. Κατὰχρεωστεῖ, κακοπληρώνει, ἢ δὲν πληρώνει. Ζητεῖ ἐν μέρος τοῦ ἀρχαίου κόσμου, δυνάμει κληρονομικῶν δικαιομάτων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος δέχεται τὴν Ἠπειρον, τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν Κρήτην μετὰ τῶν εἰσοδημάτων των ὡς τοιγάρκεια τῆς, ὡς πρό τινων ἐτῶν ἐδέχθη τὴν Ἑπτάνησον.

ΑΓΓΛΙΑ, ΓΑΛΛΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΙΤΑΛΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ, ΡΩΣΣΙΑ, εὐγενεῖς Κυρίκι διακεκριμένα καὶ πλούσιαι, αἰτινες θέλουσι καὶ καλὰ καὶ σώναι νὰ ἐξασκήσουσιν τὴν ἀγαθοεργίαν μὲ τὸ ἀζημίωτόν τους. Τοιαῦται Κυρίκι ἀπαντῶνται ἀπανταχοῦ.

Ἴδου λοιπὸν τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, τὰ ὁποῖα περιῆλθον ἤδη εἰς τὴν τελευταίαν πράξιν, ἐν τῷ μέσῳ μυθιστορικῆς πλοκῆς περιπτώσεων, ὧν προσεχῶς θέλομεν προσπαθήσει νὰ δώσωμεν τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν καὶ νὰ προείπωμεν τὴν προφανῆ λήξιν.

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ

Μέλλουν να προσέλθουν εις την κάλπην της επιτρα-
τείας 36 χιλιάδες.

Λομβάρδος

Η χώρα ημών αφ' ης ο Μωάμεθ εφάνη εκηρύχθη αμεί-
ληκτος αυτού έχθρος.

Δουζίνας

Το φρασολογικόν τουτο αποτέλεσμα δεν επιχωριάζει
εις την έμην μόνον διάνοικν.

Ο αυτός

Σάν υγιώς κυβερνήσεως κένεις.

Μπουλελλές

(πρός τον Κ. Κουμουνοδούρον)

Οί βόες τὰ δυστυχημένα ταυτα κτήνη κατήνησαν τὸ
ἀντικείμενον της δημοσιογραφίας και της βουλής.

Μουμαζές

Τὴν 19ῃν διέταξε τὰ στρατεύματα νὰ ἐξέλθωσιν ἐκτός,
και πάλιν τὴν 20ῃν νὰ εἰσέλθωσιν ἐντός.

Ο αυτός

Οὐδέποτε εἶδον μεγαλειτέρας παραδοξολογίας.

Ο αυτός

Ὡς ἂν ἡμεῖς εἴχομεν τὴν δύναμιν νὰ εἴπωμεν γεννηθῆτω
φῶς και ἐγένετο φῶς.

Ο αυτός

Τὸ νομοσχέδιον θὰ σώσῃ τὴν ἐπαρχίαν ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς
βουλευτάς.

Σταμούλης

Εἶμαι ἐγὼ ἀντίρρησης.

Δουζίνας

Πολλὰί ἐνέργειαι γίνονται πρὸς στρατικοποίησιν τοῦ
ναυτικοῦ.

Ο αυτός

Υπέπεσαν εἰς παράβασιν τοῦ Ποινικοῦ νόμου δηλαδὴ
τοῦ καθήκοντος.

Βικάνης

Δὲν πρέπει νὰ προκαλήτε τὰς πολυλογίας και τὰς πα-
λιλογίας ἀπὸ τοῦ βήματος.

Πετριμαζές

Ὁ κ. Δηλιγιάννης οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ὀδηγήσῃ τὸν
χηγὸν της ἀντιπολιτεύσεως και τοὺς φίλους αὐτοῦ εἰς
Καπιτώλιον, πάντοτε ἐπιθυμεῖ νὰ τοὺς ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν
ἀρπύραν πύτρην.

Ο αυτός

Μάλιστα εἶμαι ἀμαζῆς, ἀφήστε τὸ χαμᾶλη νὰ μὲ ἔρξῃ
Μπουλελλές πρὸς Τσουτσουνατόν
και ὁ Ἰακωβάτος προσθέτει

- Και ὁ πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἶναι ἡ
λαχίτις.

Ὅσοι ἔγιναν ὑπουργοὶ μετενόησαν και πρῶτος ἐγὼ.
Σ. Πετριμαζές

ΓΝΩΜΗ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ

Τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον εἶναι ἀθροισμα τενεκέδων, εἰ
δ ἐπιβάλλεται ψευδάργυρος.

Μ.

Ὁ γέλως και τὰ δάκρυα κείνται πλησιέστατα ἀλλήλων
Τὸ μεγαλεπήβολον αὐτοῦ ποίημα ὀδαιμόνιος Δάντης ὠνόμασε
Θεῖαν κωμῳδίαν, ὁ δὲ δραματικώτατος Σκιζπῆρος παρον-
σιάζει ἀπανταχοῦ τῶν ἀθανάτων αὐτοῦ ἔργων τὸν γέλωτα
πλησίον τῶν δακρύων, τὴν χαρὰν παρεπομένην τῶν θρήνων.
Και ὅπως τί ἄλλο εἶναι ὁ ἀνθρώπινος βίος ἢ δραμα συνεχές,
εἰς τὸ ὁποῖον ἀκαταπαύστως και ἀλλελοδιαδόχως ἀ-
κούεται ἡ ἡχρὰ φωνῆ της χαρᾶς και ὁ λυγμός τοῦ θρή-
νου; Ὁ Ἀσμοδαῖος ἐγέλα ἐνώπιον της ἀλλοεῖτου συγγρά-
νου ἑλληνικῆς κωμῳδίας, ὅτε πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔλαβε τὴν
εἰδησιν τοῦ θανάτου φίλου φιλότατου, συμπολίτου ἀρίστου
τοῦ Ἀριωνίου Τυπάλδου Φορίστη. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον κα-
τεπλήχθη ὑπὸ της ἀπαισίας εἰδήσεως, ἔπειτα δ' ἀπέθεσε
τὸ κωμικὸν προσωπεῖον και ἔκλαυσε πικρῶς τὸν πολυπό-
θητον φίλον. Μὴ δὲν ἔχει και ὁ Ἀσμοδαῖος καρδίαν, διότι
ἐξέπεσε ἀπὸ τοῦ παραδείσου; Ναι, ἔκλαυσε και τότε κα-
ἐκτοτε πολλάκις νέον ἀληθῶς σπᾶνιον. Διότι σπανιωτά-
τητον ἡ παιδεία τοῦ εἰκοσιτριετοῦς ἐκείνου νέου, ὅστις ἐ-
πληττε τοὺς ἐνταῦθα καθηγητάς του και τινὰς τῶν μέλλ-
λον διακεκριμένων ἡμῶν λογίων διὰ τῶν γνώσεών του και
διὰ της εὐθυκριτίας του. Ἀλλ' ὅ,τι ἦτο ἀνώτερον και γο-
τευτικώτερον ἔτι της παιδείας του, ἦτο ἡ μετριοφροσύνη
του. Ἀλλ' ἂς σπογγίζωμεν τὰ δάκρυα ἡμῶν αὐθις, και ἂς
ἀναλάβωμεν τὸ προσωπεῖον, ἵνα ἐμφανισθῶμεν πάλιν εἰς
της κωμικῆς τοῦ κόσμου σκηνῆς.

Ἄς φωνάζουν εἰς τὸ βῆμα οἱ μεγάλοι, μὲ τρανή
— τὴ φωνή!
Ποῦ θὰ πάνε; ποῦχει μέλι τὸ χεράκι σου, κυρά!
— τὸν παρᾶ!

Ἀγαπητὲ Ἀσμοδαῖε.

Κατερχόμενος χθὲς τὴν ὁδὸν Σταδίου εὗρον χαμαὶ ἐπιστολὴν εἰς Κεφαλληνίαν διευθυνομένην, ἐκ περιεργείας δὲ κινούμενος ἀνοιξά αὐτὴν καὶ ἀνέγνωσα τὰς ἐντυπώσεις ἐνὸς Μαρῆ διὰ πρώτην φορὰν ἐλθόντος εἰς Ἀθήνας, ἧτοι ἀρκετὰ νόστιμα πράγματα. Ὅθεν σοῦ διαβιβάζω τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν πρὸς δημοσίουςιν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν σου.

Ὁ σὺ
ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΣ.

Ἀδερφε Μήμη.

Σοῦ ὑποσχέθηκα νὰ σοῦ τηλεγραφῆσω μὰ γιὰ τὸ ἐγληγορότερο σοῦ γράφω. Ἐκάθησα εἰς τὸ ξενοδοχεῖο ἢ Ἐπτάλοφο, καθὼς ποῦ βλέπεις τὴ μεγάλη ἰδέα δὲν τὴν ἔχει μονάχα ὁ Λουμπάρδος. Τραβάω μαρτούριο ἀπὸ κακοπέρχει μὰ ἐγὼ γιὰ τὴν πατρίδα θυσιάζομαι σὰν ὄλοι οἱ μπανκιέριδες. Κοιμοῦμαι λίγο γιὰτὶ ἀπὸ τὰ χαράματα ἀνθρώποι καὶ γαϊδάροι γκαρίζουνε χωρὶς ντροπὴ.

Ἐγὼ τὴν Ἀθήνα τὴν ἐγνώριζα ἀπὸ τὸ πανόραμμα ὅταν ἤμουνα εἰς τὸ Μεσολόγγι μὰ ἄλλο πρᾶμμα εἶναι εἰς τὸ γιὰλὶ καὶ ἄλλο νὰ πηγαινῆς εἰς τὸ κάστρο τοῦ Περικλῆ· δηλ. τὴν ἀκρόπολι, τὸ ἀνεχτίμητο αὐτὸ στολίδι κάθε βωμοῦ. Πρὸδο τάχα βλέπω εἰς τὰ σπίτια, εἰς τοὺς συλλόγους καὶ κόττρα συλλόγους, εἰς ταῖς πατσαβουροεφημερίδες, εἰς ταῖς καρτότσιαις εἰς τὰ κουτσοφραγντζέζικα, εἰς τὰ καπελίνα, εἰς τὰ σαλώνια τοῦ Κουμουνοῦρου καὶ τοῦ Τρικούπη, μὰ ἀληθινὸ πολιτισμὸ δὲν τὸν καταλαβαίνω. Οἱ ἀμυνέδες γιὰ τραγουδία, οἱ κανίμπαιλοι γιὰ κλητῆρες, τὸ βῆδ οἱ διακονιαροὶ, τὸ χῶμα, ἡ βρώμα, ἡ τοκογλυφία, ἡ ψευτιά, ἡ καρπιά, ἡ ἀτιμία καὶ τόσα ἄλλα τουρκομαθήματα μὲ θλίβουν κατάκαρδα. Καὶ τὸ ψυχικὸ ἐδῶ οἱ ταλαράδες τὸ κάνουνε κ' ἐκεῖνο μὲ τὸ ταμποῦρλο, δηλ. νὰ ποῦμε καὶ τὰ ἐξῆς, καθὼς λέει ὁ πατριώτης μας... γιὰ νὰ ἀκουστοῦνε. Δὲ δίνω τὸν Πίπη τοῦ ποτὲ Διονυσίου τὸν ἐπίτροπο τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονα, ποῦ κάνει τὸ κελὸ καὶ τὸ βίχνει 'ς τὸ γιὰλὸ, γιὰ ὄλους τοὺς Κροίσους τῆς νέας Ἑλλάδας.

Ἐπῆγα καὶ εἰς τὴ βουλή, εἶδα ἕναν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς φωστῆρες καὶ ἐχτενιζότανε. Ἐρώτησα, καὶ μοῦ εἶπανε πῶς τὸν λένε Καίρη. Εἶδα ἕν' ἄλλον κ' ἐπάστρευε μὲ τὰ δάχτυλά του τὴ μύτη του. Αὐτὸν τὸν κράζουνε Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ Τρικούπης ἔστριβε τὸ μουστάκι του. Ὁ Κουμουνοῦρος ἐκουτούλαε. Ἐνας ἄλλος ποῦ τὸν λένε Καράπαυλο ἔκανε πρόβες γιὰ ὑπουργός. Ἐκαλοπέρασα μὲ τὴν κουβέντα τοῦ Ἰκωβόχτου. Δὲν ἐκατάλαβα τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ τοῦ Ντουζίνια. Ἐβρέθηκα τὸ παραμέντο κάποιου Δημητρακκάκη καὶ 'ς τὸ ὕστερο ἐσκιάζτηκα τὸ γυῖο τοῦ πρωθυπουργοῦ. Δὲν κατάλαβα γιὰτὶ μαζόνονται σ' ἐκεῖνο τὸ πηγάδι. Φωναῖς καὶ παπαρδέλες κ' ἔπειτα μέλι καὶ γάλα.

Μὲ τὸ ἐρχόμενο σοῦ γράφω γιὰ τὸ στρατὸ κ' ἄλλα πολλὰ γιὰτὶ τώρα ἔχω μεγάλη πρεμοῦρα νὰ πᾶω νὰ ἰδῶ

ἐνα τάγμα λιποτάχτες Τούρκους ποῦ ἤρθανε, κατὰ ποῦ μοῦ εἶπε ἕνας Τρικουπικός, ἀπὸ τὸ Δομοκὸ χωροπούλα τῆ Θεσσαλίας.

Σὲ γλυκοφυλάω.

Ὁ ἀγαπημένος σου
ΜΑΡΗΣ.

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΡΑΣ

Πρώτη φορὰ ἐμπῆκα 'ς τὴ Βουλή,
Τὴν περσμένη Τρίτη·
Τί τύχη! ὁ Γιωργαντάρης ὀμιλεῖ,
Ὁραία ζουρισμένη κεφαλή,
Σὰν νάτανε λιοντάρι δίχως χήτη.

— Πῶς σοῦ ἐφάνη;

— Θεὸς!

— Σὲ καλὸ!

Κι' ἡ τρέλλα του;

— Κι' ἡ τρέλλα του ἐκπλήττει!

Τ' ὠραῖο αὐτὸ κεφάλι τὸ τρελλὸ

Τί θάταν, ἀν ἐφύλαγε μυαλό!

Θὰ ἦτανε λιοντάρι, ἀλλὰ μὲ χήτη.

Σ.

ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ Παρακλήσεις τοῦ Ἀσμοδαίου εἰς τὴς μεγάλης ἰδιότητος διὰ τοὺς ἀνδρας ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ φιλοπόλου κ. ΣΠΑΓΟΠΟΥΛΟΥ ὅστις δι' αὐτοῦ φωνάζει ὅτι δύναται καὶ οἱ ἀνδρες ὡς κ' γυναῖκες μέχρι τοῦδε, νὰ ἔχωσαν ἰδικὰ κομμωτήρια μὴ πλήρη τὴν ἀκοκκυή. Διὸτι πραγματικῶς ὁ κ. Σπαγόπουλος πολεῖ διὰ τὰ εἶδη ἐκείνα τῆς ἰσομορφίας τῶν ἀνδρῶν ἄνω, ἰσὺ εἶνε δευτερεύοντα φυσικῶς, ὁ σωματικὸς κατήχητος κραιπνότητα καὶ ἀσφαλίτητα διὰ πάντα τὴν ἰδίαν. Αὐτοὶν γένεια, λαμποδύται, γραβάταις, μπαστούνια, ἐρμύλλαις, κερταφίλια κομψότατα, χρυματοφυλάκια καὶ κληθῆς τοιαῦτων πραγμάτων ὡς ἐν ἐκείνῳ παρατίθενται ἐν τῇ καταστάσει τοῦτον ἰσχυρίζονται τὴν εἰδικότητα.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ Ὁ Ἀσμοδαῖος ἰμεδίαισε φιλανθρωπία πρὸς βιβλίον καὶ ἰστορίαις ἐκδοθῆναι καὶ ἐπιγραφόμενον ΜΙΚΡΑΙ ΑΛΗΘΕΙΣ ΙΣΤΟΡΙΑΙ διὰ παιδία τισσάρων ἰσὺ ὅτι ἴσων, κατὰ τὴν γαλλίδα Mme Z. Carrand. Ἐν τῇ χάρι τοῦ φύθους καὶ τῆς ἀπάτης δι' ἡν κερτίζει τοὺς ὀδόντας τοῦ Ὁ Ἀσμοδαῖος εἶρε τὰς μικρὰς αὐτὰς Ἀληθείς ἰστορίας ἀληθῆς ἀξίας τοῦ προορισμοῦ των, καὶ συγκαίρει τῇ ἐκασταύτῳ νεάνιδι ΣΤΥΓΙΑΝΗΙ Σ. ΜΑΛΑΚΗΙ, ἧς τῆς ἐκείνης καὶ τῆς μετέπειτα. Ἰδίαις πόσον ἀπὸ εἰς ἡ ἀλήθεια, ὅταν ἐκφράζεται δι' ἀληθῆς καλὸν βιβλίον.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ^α

Ἀρομολόγιον

Ἀρομολόγιον

Ἡ ἀρομολογία τῆς ἀνω ἐταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀπὸ πᾶσαν Πέμπτην ὄραν 6 μ. μ. Ἐσπρον καὶ ἰσχυρίζεται ἐκείθεν τὸ Σάββατον πρῶταν.

Ἐσπρον ἀρομολογίον ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀπὸ πᾶσαν Σάββατον ὄραν 6 μ. μ. διὰ τὸν Ἐξοτικὸν κῆλον, ἧτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Σουλίδα, Ὁρεῖος, Νέαν Μίλλην καὶ Βάλον, ἰσὺ ὅτι ἐκανακράττει διὰ τὸν αὐτὸν ἡμέραν ἐκ Πειραιῶς τὴν Πέμπτην πρῶταν.

Προσῆτως ἀρομολογίον ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γῆρον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δεκαπενθημερίαν ἡμέραν Παρασκευῆν ὄραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δι' ἰκτινιστέρας πληροφορίας ἀπυθονοῦσαν ἐν Πειραιῇ μὴν παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς ἐταιρίας ὀκισθῆναι τῆς Ἀγίας Τριάδος, παραπλεύρας τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Δ. Σολέβα, ἐν Ἀθήναις διὰ παρὰ τῇ ἀσφαλιστικῇ ἐταιρίῳ ἢ Ἀγρυπῆ παρὰ τὰ Καντεῖα.

Ἐν Πειραιῇ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.)

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.